

АКАДЕМИЯ НАУК ЛИТОВСКОЙ ССР
ИНСТИТУТ ИСТОРИИ

ЕЖЕГОДНИК
ИСТОРИИ ЛИТВЫ
ГОД 1988

ВИЛЬНЮС «МОКСЛАС» 1989

INSTITUTE OF HISTORY
OF THE ACADEMY OF SCIENCES OF THE LITHUANIAN SSR

THE YEAR—BOOK
OF LITHUANIAN
HISTORY

1988

VILNIUS

1989

INSTITUT FÜR GESCHICHTE
DER AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER LITAUISCHEN SSR

JAHRBUCH
FÜR LITAUISCHE
GESCHICHTE

1988

VILNIUS

1989

LIETUVOS TSR MOKSLŲ AKADEMIJA
ISTORIJOS INSTITUTAS

LIETUVOS
ISTORIJOS
METRAŠTIS

1988 metai

VILNIUS „MOKSLAS“ 1989

MBBK 9(TL)
Li237

Redakcinė kolegija:

Vytautas MERKYS (vyr. redaktorius), Alfonsas EIDINTAS, Vida KNIŪ-
RAITĖ, Vacys MILIUS, Leonas MULEVICIUS, Rita STRAZDUNAITE (sekre-
torė), Tamara TARŠILOVA, Adolfas TAUTAVICIUS, Irena VALIKONYTĖ, Re-
gina ŽEPKAITĖ (vyr. redaktoriaus pavaduotoja)

Redakcijos adresas:
232600 Vilnius, Kosciuškos 30

Išleista pagal LTSR MA Istorijos instituto užsakymą

L 0503020908-239 Z-89
M 854(08)-89

© LTSR MA Istorijos institutas, 1989

ISTORIJOS TERMINIJOS SMULKMENOS. 2

Germanizmai

Iki XX a. vidurio Lietuvoje, daugiausia — vakaru Lietuvoje, ypač Užnemunėje, buvo paplitę kai kurie vokiečių kilmės terminai. Germanizmams įsigalėti palankias sąlygas sudarė keletas veiksniai: arti esanti Mažoji Lietuva, kurioje XIX a. jau vyravo vokiečių kalba; 1795—1815 m. i Užnemunę kėlėsi vokiečių kolonistai; XIX a. 4—7 dešimtmetyje Rusijos caras nemaža dvarų dovanoto aukšto rango kariškiams — baronams; Suvalkų gub., ypač pasienio su Prūsija (vėliau — Vokietija), dvaruose buvo vokiečių tautybės ūkvedžių.

Remdamasis prisiminimais, nurodysiu keletą germanizmų, girdėtų maždaug nuo 1935 iki 1940 m. gimtinėje — Kiduliuų valstybiname dvare (dabar Šakių raj. Kiduliuų tarybinis ūkis).

Caras Nikolajus I Kiduliuų dvarą, kaip majoratą, 1837 m. dovanoto gen. leit. baronui fon Ofenbergui, pasižymėjusiam slopinant 1830—1831 m. sukilių. Per 1922 m. žemės reformą Kiduliuai perėjo valstybės žinion, ir kaip kultūrinį ūkį nuo 1924 m. jį nuomojo, atrodo, septyni agronomai (vėliau liko du). Mano atmenamu metu Kiduliuose tebegyveno vokiečių kolonistų. Tai buvo daugiausia amatininkai: kalvis Hesas, vyresnysis arklininkas Neimanas; netoli ese, Siaudinėje, gyveno Kolbė. Jie buvo evangelikai liuteronys. Namie kai kurie kalbėjo vokiškai, bet gerai mokėjo ir lietuviškai. Vokiečių kilmės terminus vartojo ne tik jie, bet ir visi dvaro darbininkai. Prisimenu šiuos germanizmus.

Grabé — griovys. Vok. *Graben*. *Grabkrantis* — griovio pakraštys. Juos kartais šienaudavo, ganydavo gyvulius.

Špykérė — klėtis (svirnas). Vok. *Speicher*.

Stūkuoti — šakėmis padavinėti į vežimą, ypač — iš vežimo šieną, javus. Vok. *Stück* — gabolas, dalis; *stückken* — dalyti į gabalus, dalis.

Liūka (apie Šakius, Marijampolę, Vilkaviškį ir Žemaitijoje — *liūkas*; vok. *Lücke* — anga), *kimša* — anttvartčio stogo, tvarto lubų anga, pro kurią paduoda, kemša šieną, rečiau — šiaudus ant tvarto arba pro kurią juos verčia, meta į tvartą¹.

Spaninis — metinis darbininkas, kumetis, kuris turėjo prižiūrėti ketvertą darbinių arklių — *španq*. Jis dirbo dažniausiai su dviem arkliais; su kitais dvimi — kitas darbininkas. Vok. *spannen* — įtempiti, kintyti; *Spanner* — vežimo savininkas, šeimininkas.

Spanstaldis — tvartas, kuriame buvo laikomi darbiniai arkliai; vok. *Spannvieh*². Kai kurie minėtų terminų — *grabé*, *spaninis* (ki-

¹ Lietuvių kalbos žodynas. V., 1959. T. 5. P. 804; V., 1966. T. 7. P. 604; Merkienė R. Anttvartis ir jo panaudojimas Lietuvoje XX a. // Archeologiniai ir etnografiniai tyrinėjimai Lietuvoje 1972 ir 1973 metais. V., 1974. P. 125.

² Piprek J., Ippoldt J. Wielki słownik niemiecko-polski. W-wa, 1983. T. 2. S. 473—474; Немецко-русский сельскохозяйственный словарь. 2-ое изд. M., 1987. C. 550.

tur dažniau španiokas) buvo paplitę ir Žemaitijoje bei kitose Lietuvos vietose.

Prie retesnių terminų priklauso *reitboné* — ją sudarė dvejos patalpos: vienoje buvo laikomas eržilas, kitoje — ji pravedžiodavo ir leisdavo prie jo (kergdavo) kumeles. Vok. *Reitbahn* — maniežas, arklių išjodinėjimo aikštė; *reiten* — joti + *Bahn* — trekas, takas, kelias³.

Retas, matyt, tik Kiduliouose vartotas, terminas — *kopelis*. Tai, esant daugialaukiui, gretimus sėjomainos laukus skiriantis lauko kelias. Kiduliouose buvo septynlaukė sėjomaina. *Kopeliais* nevadindavo dviejų vieškelių, kurie taip pat skyrė laukus. Vok. *Koppel* — *Koppeln* — žardis, aptvarinė ganykla, aptverta bendruomenės ganykla, skirtingų naudmenų (paselių) aptverti sklypai (laukai); *Koppelhut* — žardis, kolektyvinė ganykla; *Koppelwald* — biržė, kirtimas; *Koppelweide* — žardinė ganykla, suskirstyta į 4—8 žardžius; *Koppelwirtschaft* — daugialaukė sėjomaina, atskiriant laukus gyvatvorėmis. Iš vok. *Koppel* (*Kuppel*) pasaitėlis šunims, medžiokliniai šunys, vieno kinkinio šunys, kartu supančioti arkliai⁴, lot. *copula* — šunų pasaitėlis, virvė gyvuliams vesti⁵.

1769 m. lapkričio 19 d. lietuvių kalba išleistame Prūsijos valdžios aiškinamajame rašte Mažosios Lietuvos valstiečiams apie kaimo ganyklų padalijimo sklypais naudingumą nurodoma: „...Ganykla geresnį pašarą duoda ir daugiaus naudos atneša, kad jos į *Kuppelius* dalijamos, arba, kad kožnas savo galvijus skyriu gano“⁶ (išskirta mūsų.—L. M.).

Kopelio vokiška kilmė abejonių nekelia, bet jo reikšmė, lygiant su vokiškomis reikšmėmis, ilgainiui kiek pakito.

Leonas Mullevičius

³ Grimm J., Grimm W. Deutsches Wörterbuch. Leipzig, 1893. Bd. 8. Splt. 766; Pirrek J., Ippoldt J. Op. cit. P. 307; Немецко-русский сельскохозяйственный словарь. С. 48, 460.

⁴ Grimm J., Grimm W. Deutsches Wörterbuch. Leipzig, 1873. Bd. 5. Splt. 1785—1789; Matthias Lexers mittelhochdeutsches Taschenwörterbuch. 28. Aufl. Leipzig, 1956. S. 119; Pirrek J., Ippoldt J. Op. cit. P. 920—921; Немецко-русский сельскохозяйственный словарь. С. 313.

⁵ Jokantas K. Lotyniškai-lietuviškas žodynas. K., 1936. P. 240.

⁶ Prūsijos valdžios gromatos, pagraudenimai irapsakymai lietuviams valstiečiams. V., 1960. P. 247.